

[Per Hækkerup.]

med arbejdet vedrørende revisionen af loven om folkeskoler og loven om gymnasieskoler, således at dette almindelige grundlag for vort uddannelsesvæsen kan blive forbedret og ført up to date.

Det lovforslag, den højtærede minister har fremsat, betegner ikke nogen gennemgribende revision af loven om ungdommens uddannelsesfond. Forslaget er først og fremmest en ajourføring under hensyn til den forskydning, der er sket, siden vi for tre år siden gennemførte loven om ungdommens uddannelsesfond, en ajourføring dels under hensyn til den forskydning, der er sket i leveomkostningerne, dels under hensyn til, at antallet af unge, der modtager uddannelse i de institutioner, der er omfattet af loven, er vokset betragteligt i den mellemliggende periode. Når jeg betegner det som en ajourføring, ligger deri, at lovforslaget bygger på de samme principper og den samme administrative praksis, som er nedfældet i den gældende lov og udformet af bestyrelsen for ungdommens uddannelsesfond i den mellemliggende periode.

Jeg tror, vi skal erkende — det forstod jeg også var den højtærede undervisningsministers opfattelse — at dette lovforslag ikke kan betragtes som en slutsten i en udvikling, men kun som et skridt på vejen. Hvis vi skal nå frem til en virkelig demokratisering af den højere uddannelse, er det ikke tilstrækkeligt. Jeg tror, at en lovgivning, der skal føre til dette mål, nødvendigvis må komme til at bygge, i hvert fald i hovedsagen, på de principper og synspunkter, der var nedlagt i ungdomskommissionens betænkning om den højere uddannelses demokratisering, synspunkter og principper, som i stor udstrækning lå til grund for det lovforslag, der blev fremsat i 1954 om ungdommens uddannelsesfond, men som det som bekendt ikke lykkedes at få gennemført i det høje ting i den skikkelse, hvori det var fremsat. Vi er fra mit partis side stadig tilhængere af, at vi får gennemført en demokratisering af den højere uddannelse, og at en sådan foranstaltning tager sit udgangspunkt i ungdomskommissionens betænkning.

Med disse bemærkninger vil jeg på ingen måde underkende, at det nu foreliggende forslag virkelig betegner et nyt skridt i den

rigtige retning og en forbedring og udbygning af den eksisterende lov om ungdommens uddannelsesfond. Ved lovens gennemførelse for 3 år siden var der to uddannelsesgrupper af unge, som var med i den daværende undervisningsministers forslag, men blev taget ud under behandlingen her i tinget. Disse to grupper af unge har den nuværende højtærede undervisningsminister igen draget med ind under ungdommens uddannelsesfond, i hvert fald i et vist omfang.

Det gælder for det første den store gruppe af unge, der studerer ved vore seminarier. I det forslag, vi nu behandler, foreslår den højtærede undervisningsminister, at der skal gives seminarieeleverne ligestilling med de øvrige grupper af studerende unge, for så vidt angår adgangen til at opnå lån. Det var det samme synspunkt, der lå bag det forslag, vi behandlede for 3 år siden. Ser man på de legat- eller stipendiemidler, der for tiden stilles til rådighed for seminarieeleverne, viser det sig, at denne gruppe af unge ikke er ringere stillet end andre studerende. Derimod gælder det, at de ikke har den adgang til at få legater og stipendier suppleret med lån, som der i øvrigt er mulighed for inden for ungdommens uddannelsesfond, og det foreliggende lovforslag tilsigter at rette dette forhold.

Det andet spørgsmål i forbindelse med seminarieelevernes stilling er, om de 165 kr. i gennemsnit pr. seminarieelev, der, som det oplyses i bemærkningerne til lovforslaget, ydes til dækning eller hjælp til dækning af skolepengene for de seminarieelever, som studerer på private seminarier, er tilstrækkeligt til, at man kan sige, at der på dette område er sket en virkeliggørelse af det princip, vi jo i øvrigt har fastholdt for vore forskellige uddannelsesformer, nemlig at der skal være en formelt lige og uhindret adgang, uhindret af afgifter og skolepenge, til de forskellige former for uddannelse. Jeg ville være interesseret i at høre, om den højtærede undervisningsminister mener, at man med det nuværende beløb har tilfredsstillet denne principielle fordring, som jeg mener vi også må have lov til at gøre gældende på dette uddannelsesområde.

Den anden gruppe af unge, som beklageligvis faldt ud ved den gældende lovs gennemførelse for 3 år siden, men som er med-